

ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

<http://www.samsung.com/gr/article/revealing-the-secrets-of-taking-night-time-photos>

Παρουσίαση:
Θάνος Παπαδημητρίου

Η νυχτερινή φωτογραφία είναι πραγματικά
γοητευτική. Τα υπέροχα κοκκινωπά χρώματα του
ήλιου που δύει, τα μοβ μετά το ηλιοβασίλεμα ή τα
φώτα της πόλης το βράδυ είναι όντως εντυπωσιακά.
Χρειάζονται όμως και μικρά «κόλπα» για να
αποτυπωθούν σε φωτογραφίες.

Όσο και αν η νυχτερινή φωτογράφιση μας σαγηνεύει
και όσο και αν είναι τεχνικά σωστή, δύσκολα
διακρίνεται σε διαγωνισμούς φωτογραφίας.

Παρότι μιλάμε για νυχτερινή φωτογραφία, η καλύτερη ώρα για φωτογράφιση (τουλάχιστον όσο αφορά ένα κλασικό τοπίο) δεν θεωρείται η νύχτα, αλλά το χρονικό διάστημα αμέσως μετά τη δύση του ήλιου και για περίπου 30 έως 60 λεπτά.

Στη φάση αυτή της ημέρας, το λιγοστό πλέον φυσικό φώς ισορροπεί με το τεχνητό και έχουμε μια πιο ομοιόμορφα φωτισμένη εικόνα.

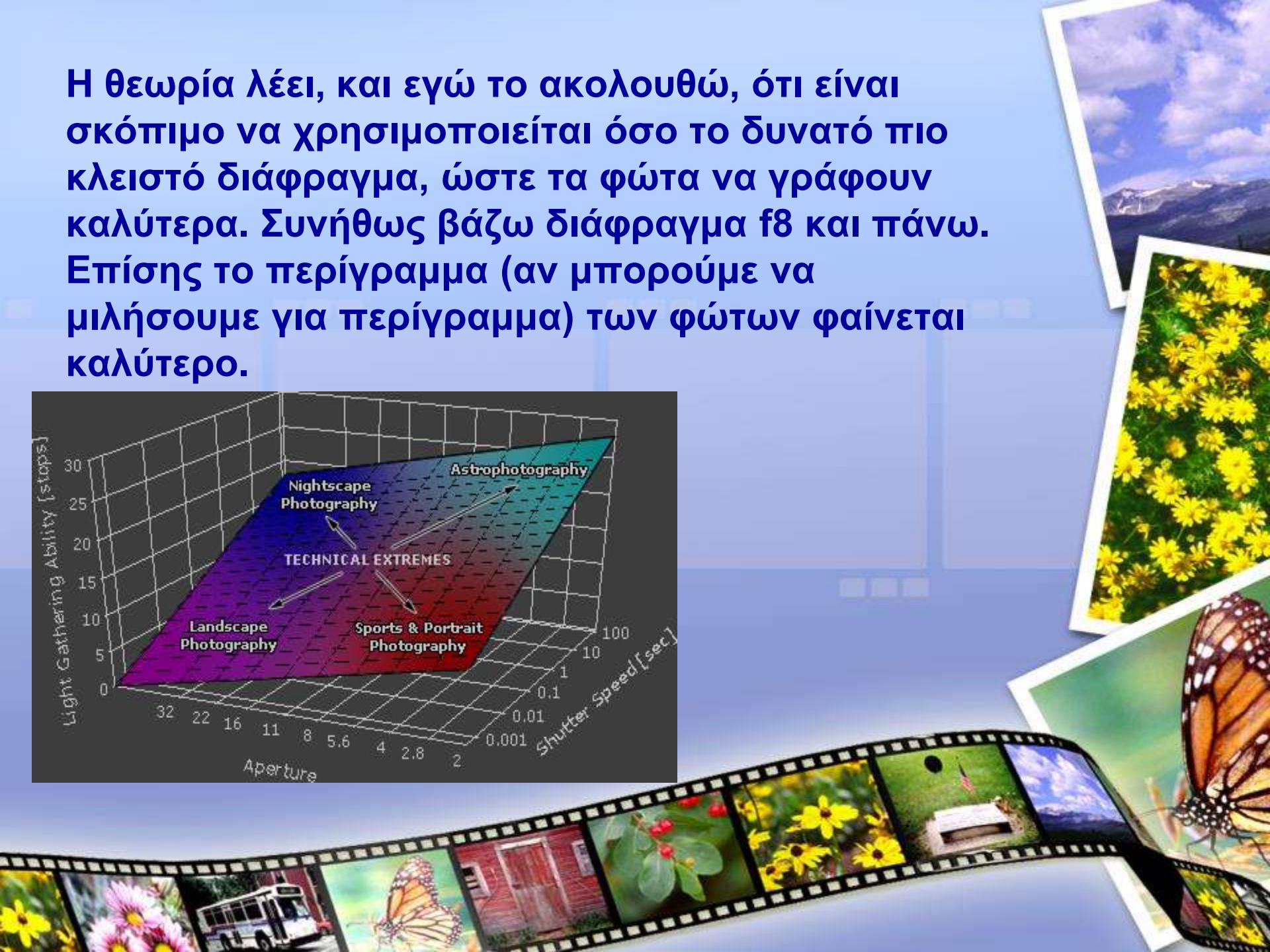
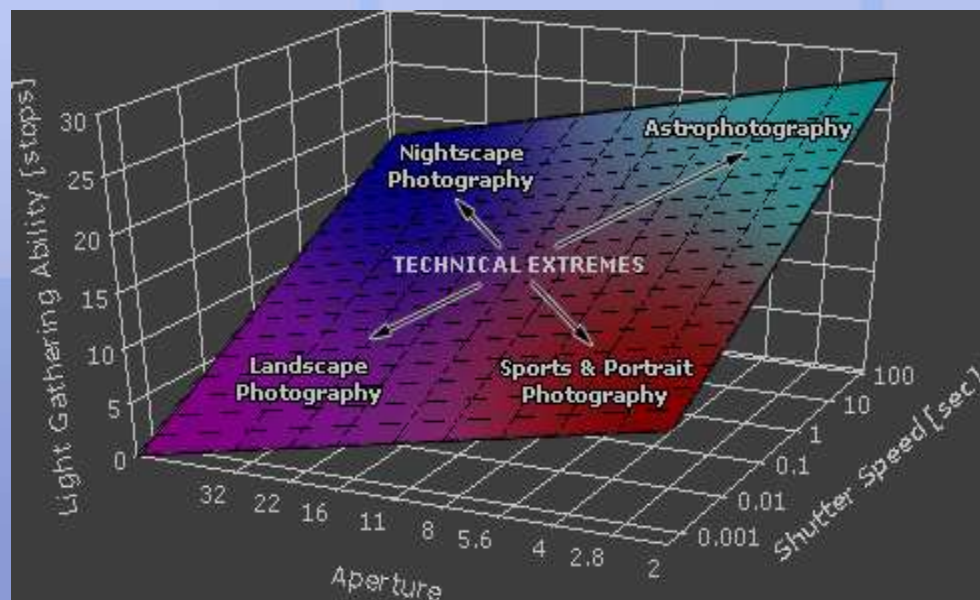

Για τις νυχτερινές λήψεις, απαραίτητο είναι:

- 1. Το τρίποδο ή άλλη σταθερή βάση.**
 - 2. Η χρήση τηλεκοντρόλ είτε της αυτόματης χρονομέτρησης και λήψης.**
 - 3. Να υποστηρίζει η φωτογραφική μας μεγάλους χρόνους έκθεσης, μερικά δευτερόλεπτα.**
-
-

Η θεωρία λέει, και εγώ το ακολουθώ, ότι είναι σκόπιμο να χρησιμοποιείται όσο το δυνατό πιο κλειστό διάφραγμα, ώστε τα φώτα να γράφουν καλύτερα. Συνήθως βάζω διάφραγμα f8 και πάνω. Επίσης το περίγραμμα (αν μπορούμε να μιλήσουμε για περίγραμμα) των φώτων φαίνεται καλύτερο.

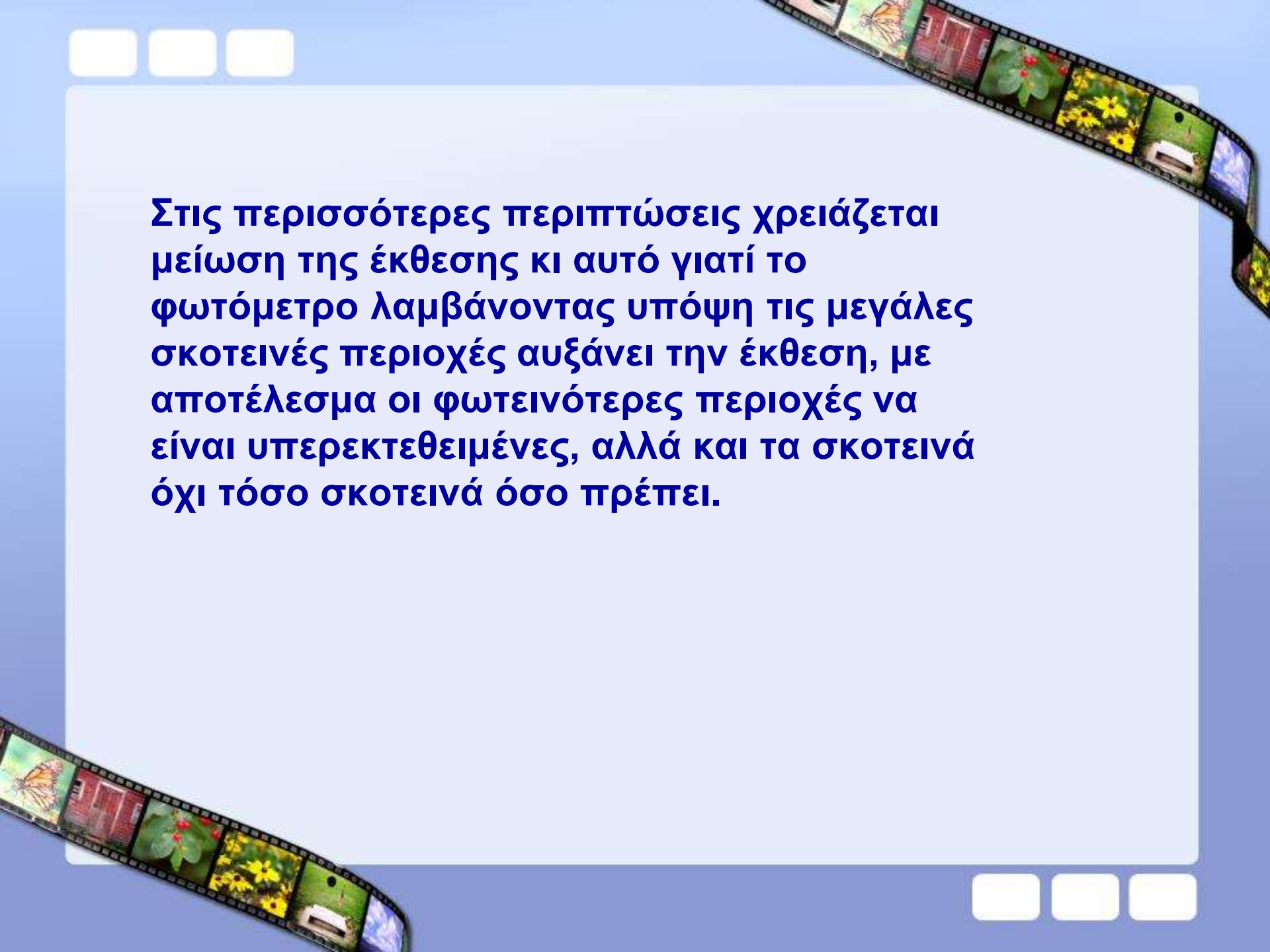

Ένα από τα σημαντικά προβλήματα με την νυχτερινή φωτογράφιση είναι η μεγάλη διάφορα/αντίθεση ανάμεσα στην ένταση του φωτός. Αυτό οφείλεται στον πολύ ανομοιόμορφο φωτισμό που δέχονται τα θέματά μας.

Για τον πιο πάνω λόγο, αρκετές από τις φωτογραφικές μηχανές, συχνά ξεγελιούνται σε συνθήκες νύχτας στη φωτομέτρηση και κάνουν λάθη. Έτσι ένα μέρος της φωτογραφίας είναι είτε πολύ φωτισμένο-καμένο, είτε πολύ σκοτεινό. Αρκετά διαφορετικά από ότι το βλέπει το μάτι.

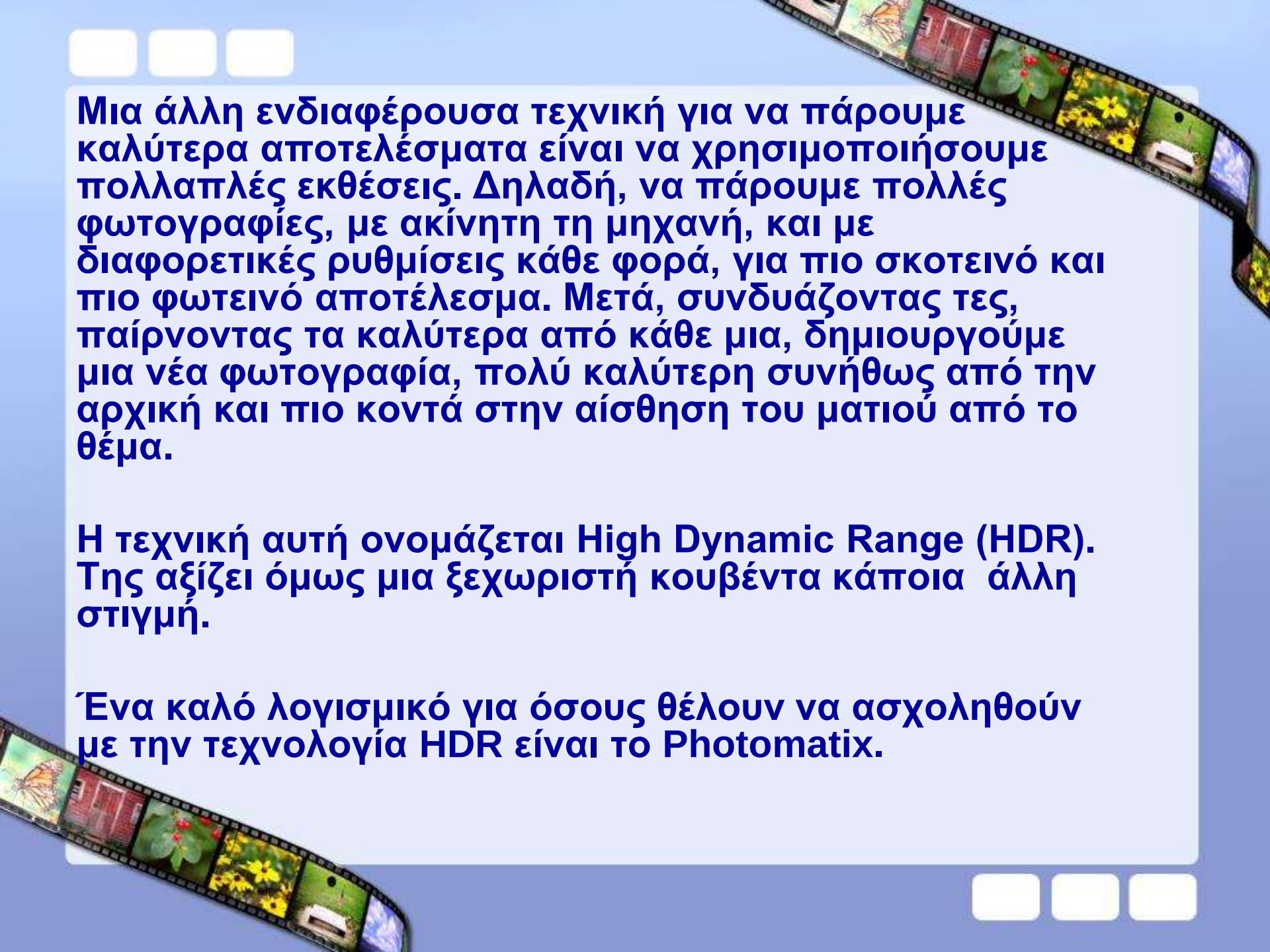
Στις περισσότερες περιπτώσεις χρειάζεται
μείωση της έκθεσης κι αυτό γιατί το
φωτόμετρο λαμβάνοντας υπόψη τις μεγάλες
σκοτεινές περιοχές αυξάνει την έκθεση, με
αποτέλεσμα οι φωτεινότερες περιοχές να
είναι υπερεκτεθειμένες, αλλά και τα σκοτεινά
όχι τόσο σκοτεινά όσο πρέπει.

Μια χρήσιμη τεχνική για επίλυση του προαναφερθέντος προβλήματος είναι η φωτομέτρηση spot, αν η μηχανή μας έχει αυτή τη λειτουργία.

Πάρτε μέτρηση spot από το κύριο θέμα (αν υπάρχει τέτοιο) ή μέτρηση από ένα σημείο μεσαίου τόνου (ούτε από τα πιο φωτεινά σημεία του κάδρου, ούτε από τα σκοτεινά).

Σε κάθε περίπτωση καλό είναι να γίνεται bracketing, δηλαδή λήψεις με έκθεση (+/-) 1 και (+/-) 2 stop, από την προτεινόμενη έκθεση του φωτόμετρου της μηχανής μας.

Μια άλλη ενδιαφέρουσα τεχνική για να πάρουμε καλύτερα αποτελέσματα είναι να χρησιμοποιήσουμε πολλαπλές εκθέσεις. Δηλαδή, να πάρουμε πολλές φωτογραφίες, με ακίνητη τη μηχανή, και με διαφορετικές ρυθμίσεις κάθε φορά, για πιο σκοτεινό και πιο φωτεινό αποτέλεσμα. Μετά, συνδυάζοντας τες, παίρνοντας τα καλύτερα από κάθε μια, δημιουργούμε μια νέα φωτογραφία, πολύ καλύτερη συνήθως από την αρχική και πιο κοντά στην αίσθηση του ματιού από το θέμα.

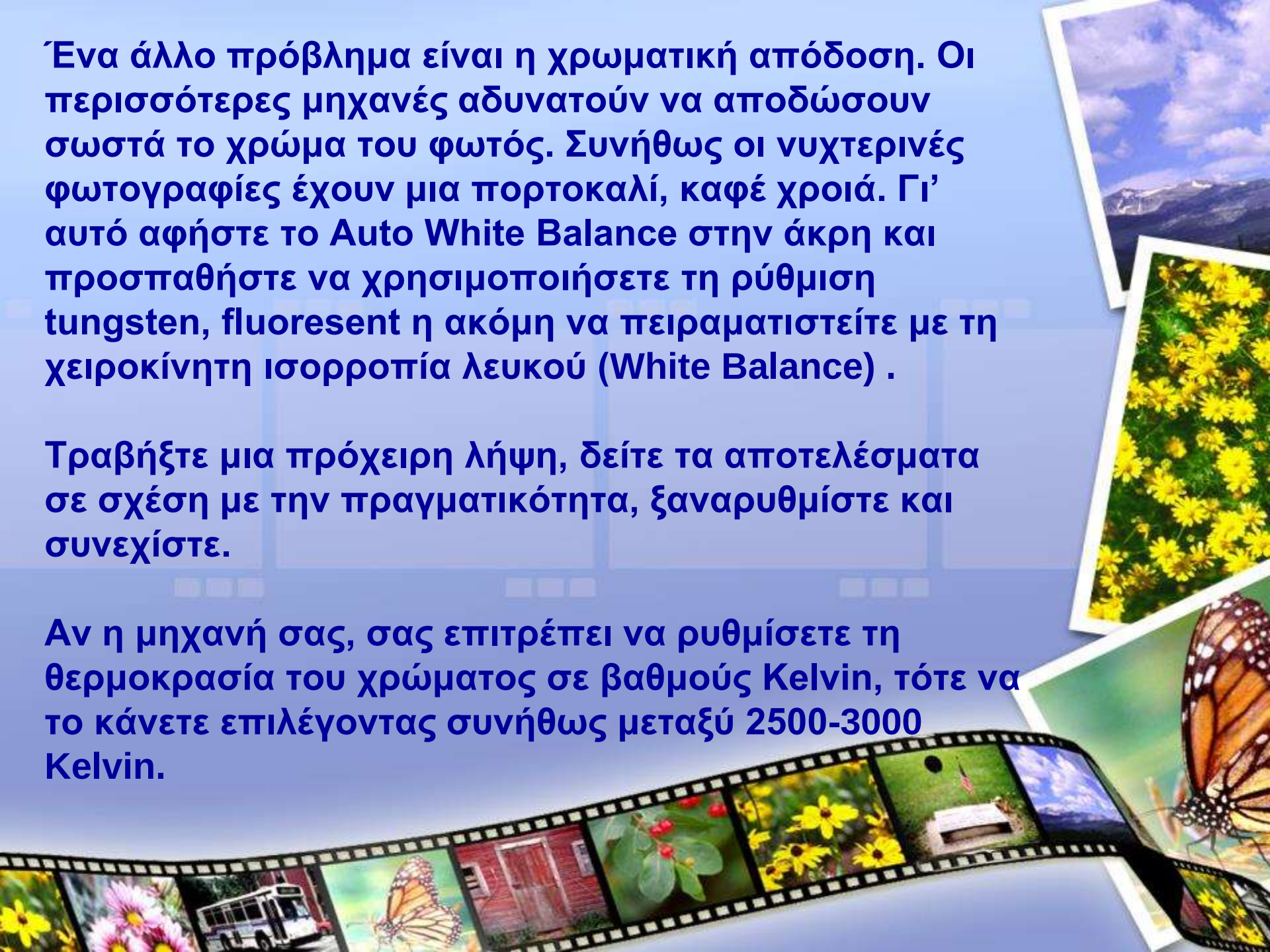
Η τεχνική αυτή ονομάζεται High Dynamic Range (HDR). Της αξίζει όμως μια ξεχωριστή κουβέντα κάποια άλλη στιγμή.

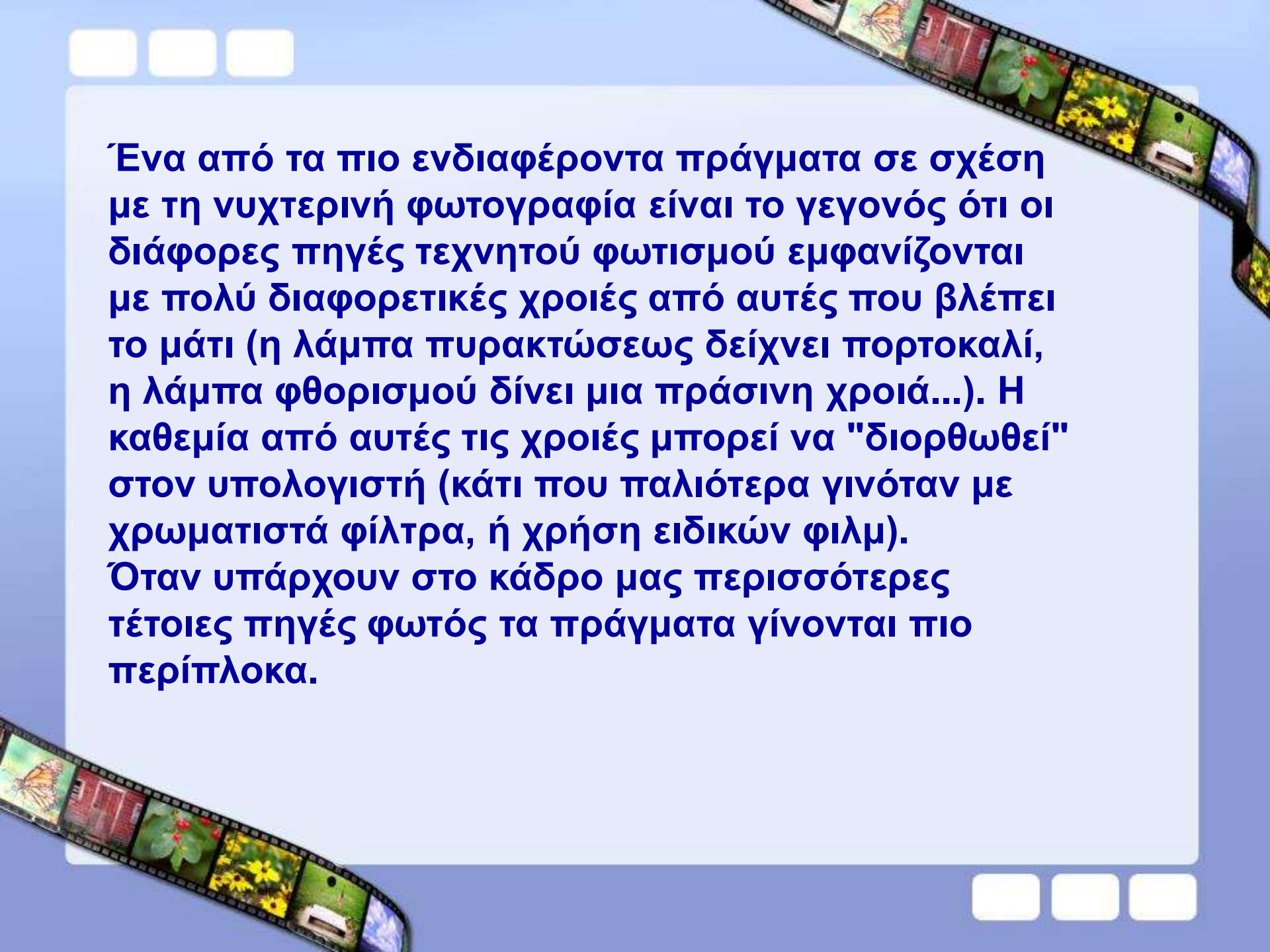
Ένα καλό λογισμικό για όσους θέλουν να ασχοληθούν με την τεχνολογία HDR είναι το Photomatix.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η χρωματική απόδοση. Οι περισσότερες μηχανές αδυνατούν να αποδώσουν σωστά το χρώμα του φωτός. Συνήθως οι νυχτερινές φωτογραφίες έχουν μια πορτοκαλί, καφέ χροιά. Γι' αυτό αφήστε το Auto White Balance στην άκρη και προσπαθήστε να χρησιμοποιήσετε τη ρύθμιση tungsten, fluorescent η ακόμη να πειραματιστείτε με τη χειροκίνητη ισορροπία λευκού (White Balance) .

Τραβήξτε μια πρόχειρη λήψη, δείτε τα αποτελέσματα σε σχέση με την πραγματικότητα, ξαναρυθμίστε και συνεχίστε.

Αν η μηχανή σας, σας επιτρέπει να ρυθμίσετε τη θερμοκρασία του χρώματος σε βαθμούς Kelvin, τότε να το κάνετε επιλέγοντας συνήθως μεταξύ 2500-3000 Kelvin.

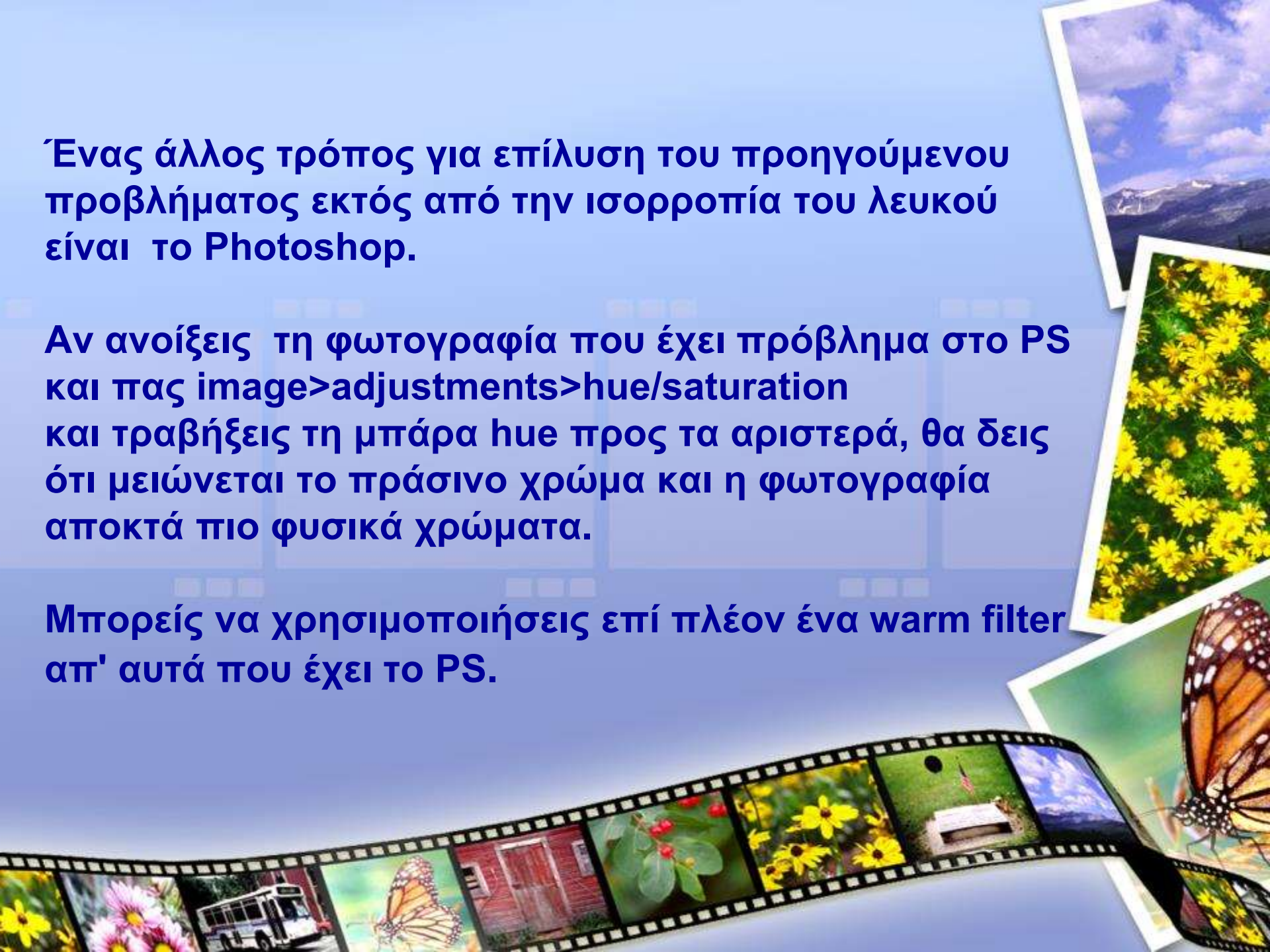

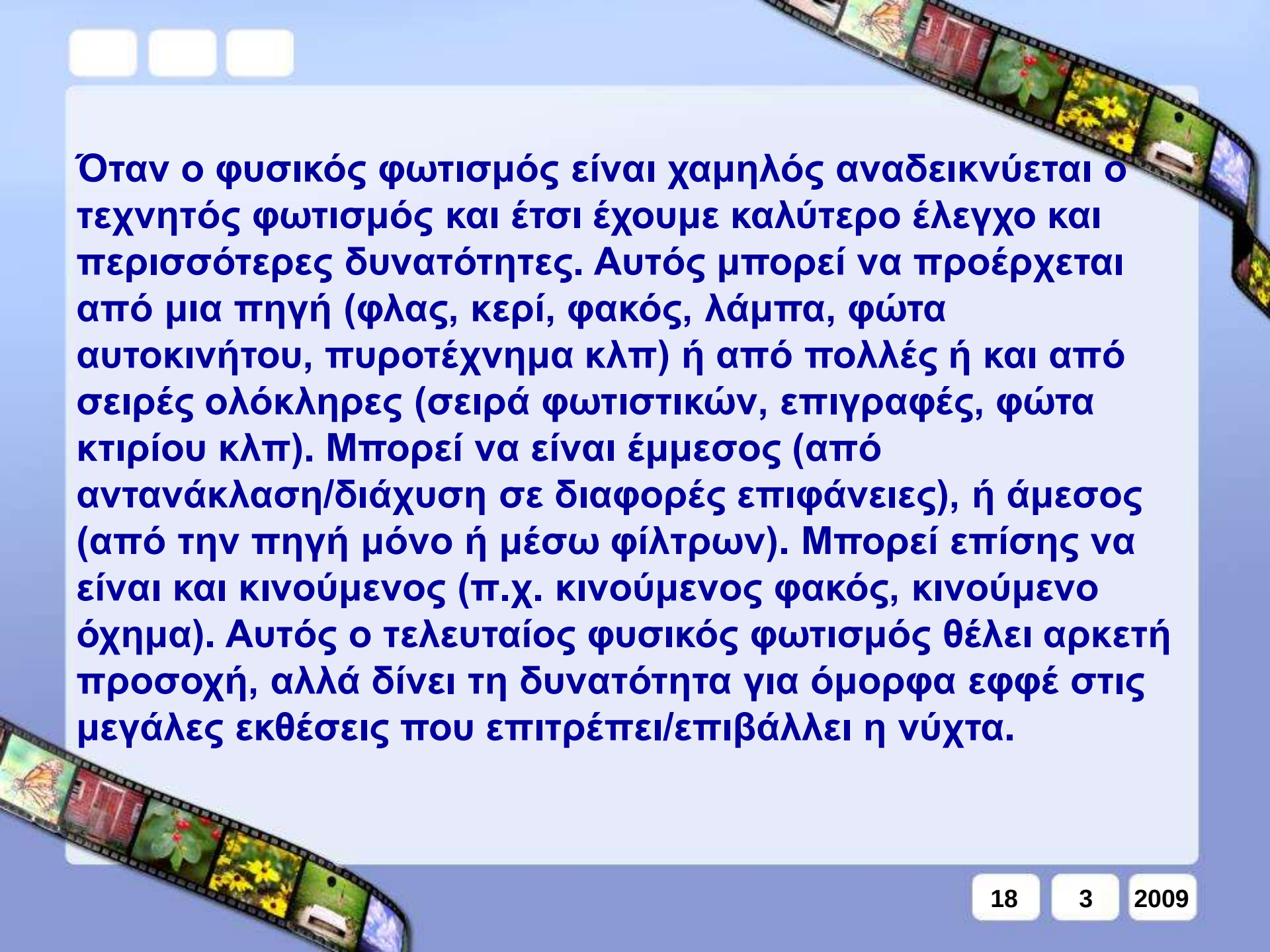
Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα σε σχέση με τη νυχτερινή φωτογραφία είναι το γεγονός ότι οι διάφορες πηγές τεχνητού φωτισμού εμφανίζονται με πολύ διαφορετικές χροιές από αυτές που βλέπει το μάτι (η λάμπα πυρακτώσεως δείχνει πορτοκαλί, η λάμπα φθορισμού δίνει μια πράσινη χροιά...). Η καθεμία από αυτές τις χροιές μπορεί να "διορθωθεί" στον υπολογιστή (κάτι που παλιότερα γινόταν με χρωματιστά φίλτρα, ή χρήση ειδικών φιλμ). Όταν υπάρχουν στο κάδρο μας περισσότερες τέτοιες πηγές φωτός τα πράγματα γίνονται πιο περίπλοκα.

Ένας άλλος τρόπος για επίλυση του προηγούμενου προβλήματος εκτός από την ισορροπία του λευκού είναι το Photoshop.

Αν ανοίξεις τη φωτογραφία που έχει πρόβλημα στο PS και πας image>adjustments>hue/saturation και τραβήξεις τη μπάρα hue προς τα αριστερά, θα δεις ότι μειώνεται το πράσινο χρώμα και η φωτογραφία αποκτά πιο φυσικά χρώματα.

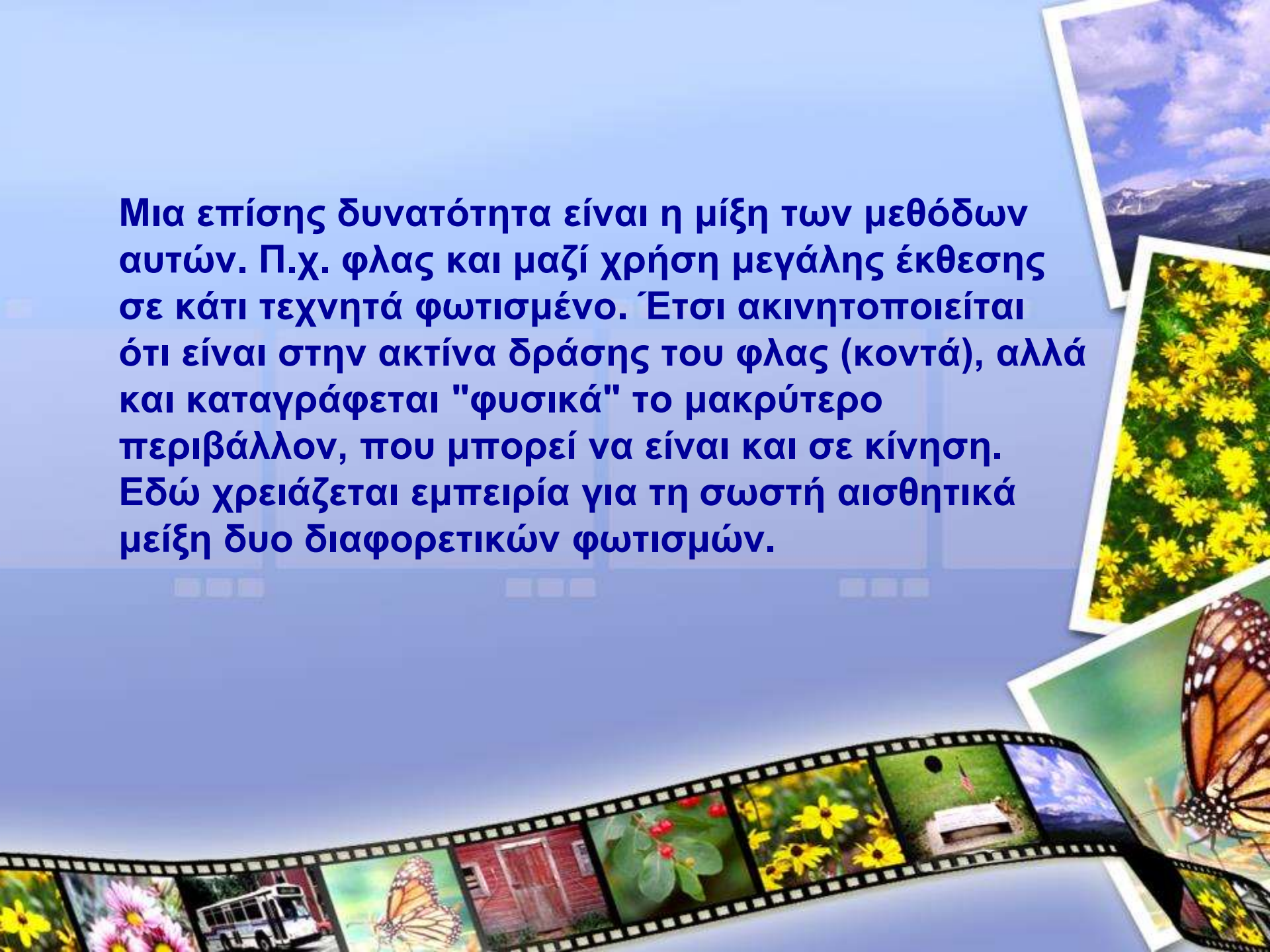
Μπορείς να χρησιμοποιήσεις επί πλέον ένα warm filter απ' αυτά που έχει το PS.

Όταν ο φυσικός φωτισμός είναι χαμηλός αναδεικνύεται ο τεχνητός φωτισμός και έτσι έχουμε καλύτερο έλεγχο και περισσότερες δυνατότητες. Αυτός μπορεί να προέρχεται από μια πηγή (φλας, κερί, φακός, λάμπα, φώτα αυτοκινήτου, πυροτέχνημα κλπ) ή από πολλές ή και από σειρές ολόκληρες (σειρά φωτιστικών, επιγραφές, φώτα κτιρίου κλπ). Μπορεί να είναι έμμεσος (από αντανάκλαση/διάχυση σε διαφορές επιφάνειες), ή άμεσος (από την πηγή μόνο ή μέσω φίλτρων). Μπορεί επίσης να είναι και κινούμενος (π.χ. κινούμενος φακός, κινούμενο όχημα). Αυτός ο τελευταίος φυσικός φωτισμός θέλει αρκετή προσοχή, αλλά δίνει τη δυνατότητα για όμορφα εφφέ στις μεγάλες εκθέσεις που επιτρέπει/επιβάλλει η νύχτα.

Μια επίσης δυνατότητα είναι η μίξη των μεθόδων αυτών. Π.χ. φλας και μαζί χρήση μεγάλης έκθεσης σε κάτι τεχνητά φωτισμένο. Έτσι ακινητοποιείται ότι είναι στην ακτίνα δράσης του φλας (κοντά), αλλά και καταγράφεται "φυσικά" το μακρύτερο περιβάλλον, που μπορεί να είναι και σε κίνηση. Εδώ χρειάζεται εμπειρία για τη σωστή αισθητικά μείξη δυο διαφορετικών φωτισμών.

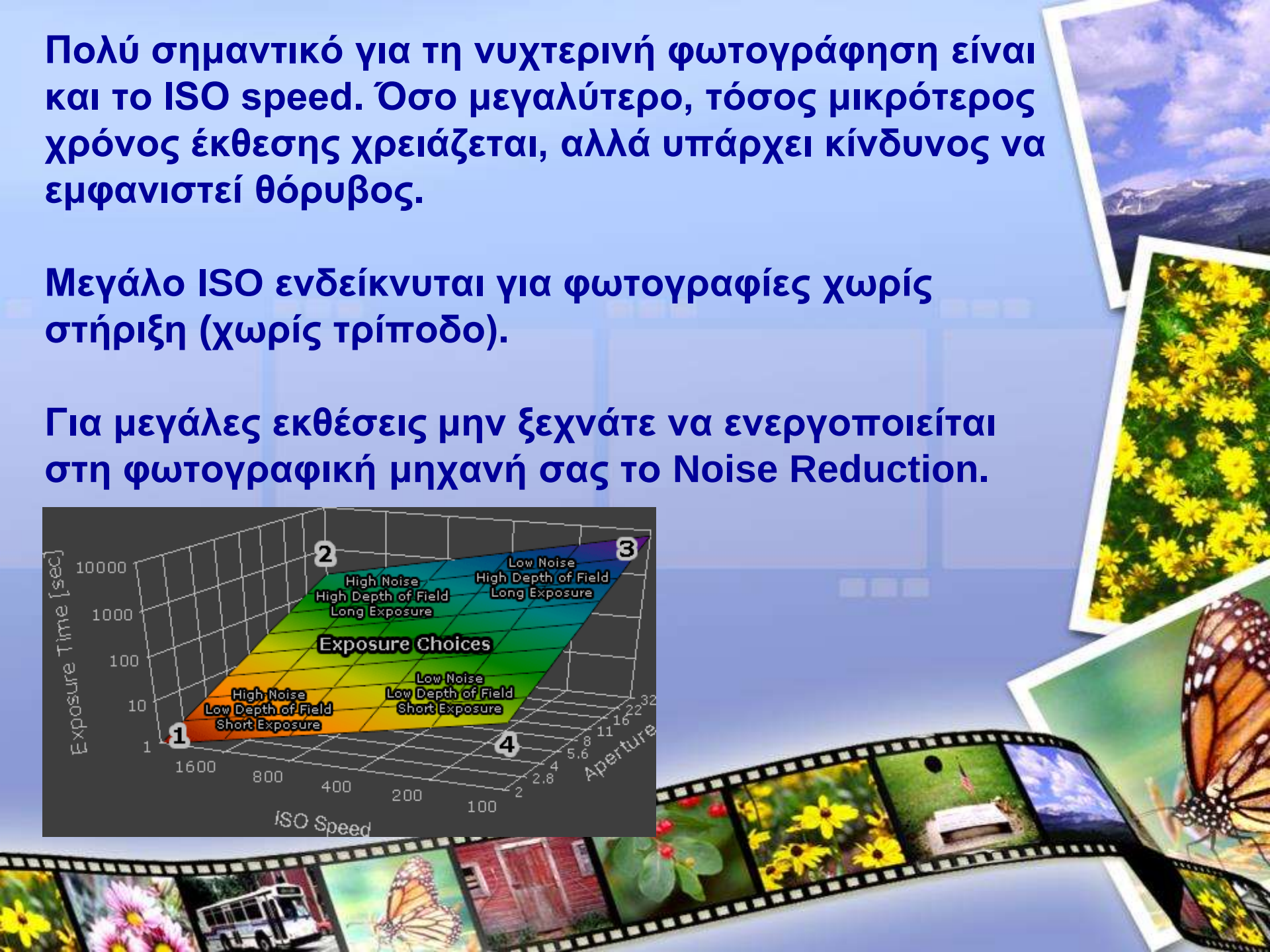
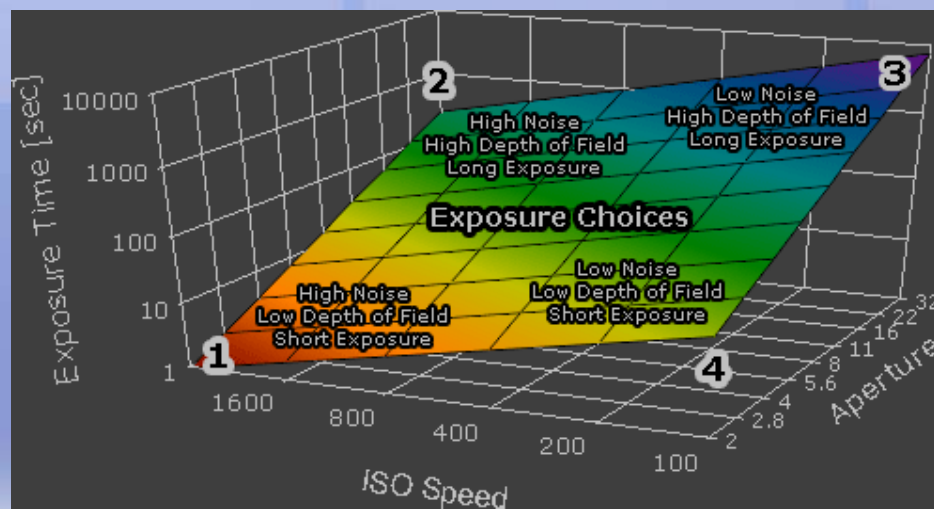
Μια επίσης πλευρά του τεχνητού φωτισμού, που θέλει προσοχή, είναι οι σκιές που δημιουργούνται, ανάλογα και με την κατεύθυνση φωτισμού. Μπορεί να είναι από μόνες τους εξαίρετο θέμα ή και να καταστρέψουν κάτι.

Ο φωτισμός και ο χειρισμός του είναι ίσως το σημαντικότερο κεφάλαιο της φωτογραφίας.

Πολύ σημαντικό για τη νυχτερινή φωτογράφιση είναι και το ISO speed. Όσο μεγαλύτερο, τόσο μικρότερος χρόνος έκθεσης χρειάζεται, αλλά υπάρχει κίνδυνος να εμφανιστεί θόρυβος.

Μεγάλο ISO ενδείκνυται για φωτογραφίες χωρίς στήριξη (χωρίς τρίποδο).

Για μεγάλες εκθέσεις μην ξεχνάτε να ενεργοποιείται στη φωτογραφική μηχανή σας το Noise Reduction.

Κάποιοι ενδεικτικοί χρόνοι έκθεσης που μπορείτε να δοκιμάσετε σε manual mode (ISO 100 και διάφραγμα f/11):

Τροχιές από φώτα αυτοκινήτων ... 10 sec

Πυροτεχνήματα ... 15 sec

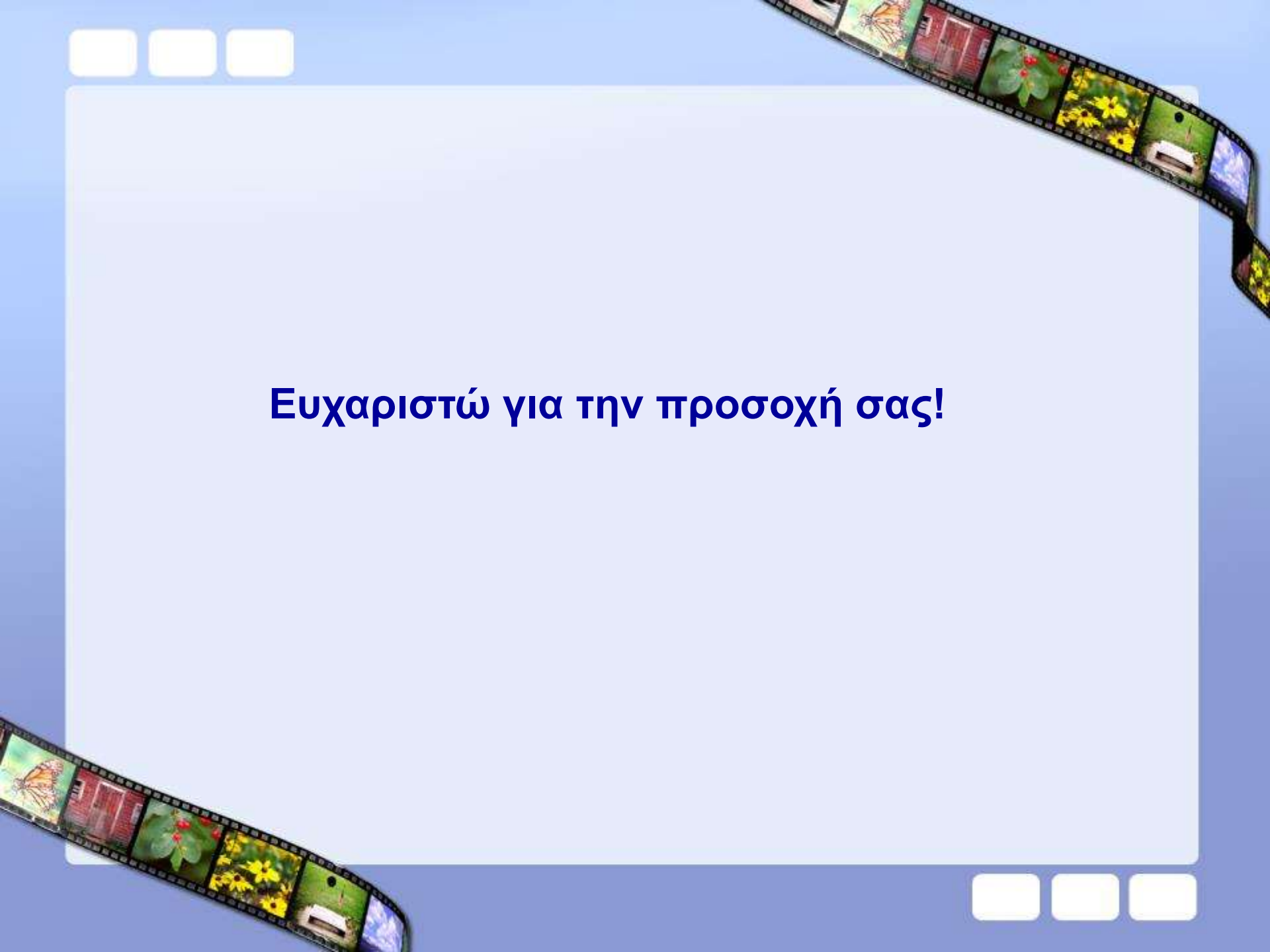

Επιγραφή ... 0,5 sec

Τοπίο λίγο μετά τη δύση ... 10-15 sec

Ευχαριστώ για την προσοχή σας!